

full DOMINICAL

La sinodalitat

La paraula sinodalitat expressa el fet i l'actitud de «caminar junts». El lloc on els batejats ho experimenten de manera concreta és l'Església local, és a dir, la Diòcesi. Però això no significa cap replegament: l'Església local ha de viure les relacions que la uneixen a totes les altres i, especialment, amb l'Església de Roma, a la que es confia el servei de la unitat a través del ministeri del seu Pastor, que ha convocat tota l'Església al Sínode.

En efecte, el papa Francesc ha convocat la XVI Assemblea general del Sínode de Bisbes en el que prendran part bisbes i seglars —homes i dones— i que es durà a terme en dues sessions: octubre d'enguany 2023 i octubre de l'any vinent 2024.

Aquest Sínode ha estat preparat per una àmplia consulta que s'ha respost a nivell de les diòcesis, de les Conferències Episcopals i a nivell dels continents. Els fruits de la consulta es varen recollir a nivell diocesà i, un cop resumits, es varen enviar als Sínodes de les Esglésies orientals catòliques i a les Conferències episcopals. Aquestes varen redactar un síntesi que es va remetre a la Secretaria general del Sínode. Tenint en compte les respostes recollides, s'ha preparat l'anomenat *Instrumentum laboris* (document de treball) en forma de fitxes per a reflexionar sobre algunes de les prioritats que han sorgit de l'escolta del Poble de Déu.

Aquest text no és un document del Magisteri de l'Església ni l'informe d'una enquesta sociològica. Forma part d'un procés que encara no ha acabat. La publicació de l'*Instrumentum laboris* tanca la primera fase del Sínode «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió». L'Assemblea sinodal, en dues sessions (octubre de

2023 i octubre de 2024) tindrà la tasca de discernir e identificar alguns passos concrets per a seguir creixent com a Església sinodal, passos que després es posaran a disposició del sant Pare. Es tracta d'estar uns a l'escolta dels altres, i tots junts a l'escolta de l'Esperit per a saber el que Ell «diu a les esglésies» (*Apocalipsi 2,7*).

Les fitxes de treball per a l'Assemblea sinodal plantegen preguntes sobre aquests temes: «Una comunió que s'irradia; Corresponsables en la missió; Participació, responsabilitat i autoritat». La fase de consulta ja es va acabar però l'*Instrumentum laboris* s'ha enviat a tots els grups que varen prendre part en el Sínode perquè aquells grups que en tinguin possibilitats reflexionin sobre un dels tres temes de treball i alguna de les vuit fitxes de reflexió i facin arribar els seus suggeriments abans del 10 de setembre a:

secretaria@bisbatdeterrassa.org.

Mentrestant ens resta pregar pel Sínode i, quan arribi el mes d'octubre, seguir atentament les deliberacions de l'Assemblea sinodal.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Dt 10,12-22 / Sl 147 / Mt 17,22-27]. Sant Maximilià-Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz. Sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Dimarts [Ap 11,19a;12,1,3-6a. 10ab / Sl 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56]. ✠ Assumpció de la Mare de Déu (inicialment i a Orient: la Dormició). Sant Tarsici, acòclit mr.

16. ■ Dimecres [Dt 34,1-12 / Sl 65 / Mt 18,15-20]. Sant Esteve d'Hongria

(†1038), rei; sant Roc, de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu; beat Joan de Santa Marta, prev. franciscà i mr. al Japó (1618), de Prades (Baix Camp).

17. ■ Dijous [Js 3,7-10a.11.13-17 / Sl: 113a / Mt 18,21-19,1]. Sant Jacint de Polònia, prevere dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fundadora de les Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, re-

ligiós franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Divendres [Js 24,1-13 / Sl 135 / Mt 19,3-12]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. ■ Dissabte. [Js 24,14-29 / Sl 115 / Mt 19,13-15]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes. Sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de

Barberà). Sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. ■ † Diumenge vinent, diumenge XX de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 56,1,6-7 / Sl 66 / Rm 11,13-15.29-32 / Mt 15,21-28]. Mare de Déu de la Font de la Salut. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Claravall, i doctor de l'Església. Sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prevere d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

Lectura del primer llibre del Reis

(1Re 19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà». Llavors vingué una ventada, tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí fora i es quedà a l'entrada de la cova.

Salm responsorial (84)

R. Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble / i als qui l'estimen. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meua consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells, el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 14,22-33)

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiarar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari.

Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era un fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que soc jo». Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua». Jesús contestà: «Ja pots venir». Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu».

Lectura del primer libro de los Reyes

(1Re 19,9a.11-13a)

En aquellos días, cuando Elías llegó hasta el Horeb, el monte de Dios, se introdujo en la cueva y pasó la noche. Le llegó la palabra del Señor, que le dijo: «Sal y permanece de pie en el monte ante el Señor». Entonces pasó el Señor y hubo un huracán tan violento que hendía las montañas y quebraba las rocas ante el Señor, aunque en el huracán no estaba el Señor. Después del huracán, un terremoto, pero en el terremoto no estaba el Señor. Después del terremoto fuego, pero en el fuego tampoco estaba el Señor. Después del fuego, el susurro de una brisa suave. Al oírlo Elías, cubrió su rostro con el manto, salió y se mantuvo en pie a la entrada de la cueva.

Salmo responsorial (84)

R. Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 9,1-5)

Hermanos: Digo la verdad en Cristo, no miento —mi conciencia me atestigua que es así, en el Espíritu Santo—: siento una gran tristeza y un dolor incansante en mi corazón; pues desearía ser yo mismo un proscrito, alejado de Cristo, por el bien de mis hermanos, los de mi raza según la carne: ellos son israelitas y a ellos pertenecen el don de la filiación adoptiva, la gloria, las alianzas, el don de la ley, el culto y las promesas; suyos son los patriarcas y de ellos procede el Cristo, según la carne; el cual está por encima de todo, Dios bendito por los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 14,22-33)

Después de que la gente se hubo saciado, Jesús apremió a sus discípulos a que subieran a la barca y se le adelantarán a la otra orilla, mientras él despedía a la gente. Y después de despedir a la gente subió al monte a solas para orar. Llegada la noche estaba allí solo. Mientras tanto la barca iba ya muy lejos de tierra, sacudida por las olas, porque el viento era contrario. A la cuarta vela de la noche se les acercó Jesús andando sobre el mar. Los discípulos, viéndole andar sobre el agua, se asustaron y gritaron de miedo, diciendo que era un fantasma. Jesús les dijo enseguida: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!». Pedro le contestó: «Señor, si eres tú, mándame ir a ti sobre el agua». Él le dijo: «Ven». Pedro bajó de la barca y echó a andar sobre el agua acercándose a Jesús; pero, al sentir la fuerza del viento, le entró miedo, empezó a hundirse y gritó: «Señor, sálvame». Enseguida Jesús extendió la mano, lo agarró y le dijo: «¡Hombre de poca fe! ¿Por qué has dudado?». En cuanto subieron a la barca amainó el viento. Los de la barca se postraron ante él diciendo: «Realmente eres Hijo de Dios».

COMENTARI

A la barca de l'Església, hi puja Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Si comparem l'Església amb una barca que sura enmig del mar, gràcies a l'ajuda del Senyor, potser també podem dir que passa per moments molt bonics i suaus, i d'altres que pateix fortes batzegades, cops de vent i fortes onades que la fan tronollar i no pot avançar gaire.

L'Evangeli ens parla d'un dia que els deixebles pugen a la barca, però sense Jesús, que s'ha quedat tot sol a la muntanya per pregar. El vent els és contrari i les ones els destorben d'avançar.

Finalment, Jesús se'ls fa present, caminant sobre l'aigua. Els deixebles s'espanten i el Senyor els diu: «No tingueu por, que soc jo». Pere demana a Jesús que ell també pugui caminar sobre l'aigua, però adonant-se del vent que feia, s'acovardeix i comença a enfonsar-se i crida: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?».

Aquest episodi de la vida de Jesús ens fa pensar que a la barca de l'Església, també hi ha moments en què alguns membres de la tripulació es pensen que estan sols, sense Jesús; no poden avançar, les dificultats són fortes, i es pregunten: què hem de fer?

La primera lectura d'avui també ens parla de la presència del Senyor que passa. Però no es manifesta d'una manera espectacular, ni en una ventada forta, ni en un terratrèmol, ni en un foc, sinó en el so d'un aire suau.

El Senyor no ens deixa mai sols, però l'hem de cercar; l'hem de descobrir present en la nostra vida i les nostres coses; en els diferents fets de la naturalesa, en les altres persones, i en els signes sagrats on s'hi ha compromès.

Amb Ell podem vèncer les dificultats, no ens enfonsarem en el mar dels nostres contratemps, tot ho veurem i viurem d'una manera diferent, encara que continuïn les mateixes qüestions.

Jesús sempre és un Déu que salva; es fa present de moltes maneres i en el moment oportú, però ens demana, per a no enfonsar-nos, que li fem confiança.

Durant aquest temps d'estiu, moltes de les activitats que acostumem a realitzar al llarg de l'any, canvien, són diferents. Cerquem uns espais de temps per conrear la nostra vida cristiana; per adonar-nos que Jesús continua estant al nostre costat i ens diu: «No tingueu por, que soc jo».